

۲۸ قانون قاتل

آثار مالی ۲۸ قانون مصوب، بعد از سال ۱۳۵۴ برای صندوق بازنشستگی کشوری

۶۶

بیمه‌ای (اکچوئری) که اساس شکل‌گیری چنین صندوق‌هایی در دنیاست، در ۳۰ سال گذشته در ایران اساساً دیده نشده و بدون لحاظ هرگونه محاسبه هزینه و درآمد صندوق‌ها این تصمیمات اتخاذ شده است.

تکالیف جدید بدون هیچ برنامه جبرانی

سیر تاریخی تشکیل صندوق بازنشستگی کشوری و قوانینی که این صندوق را مکلف به پرداخت مستمری کرده، نشان می‌دهد در عمل پس از سال ۱۳۵۴، رفته‌رفته حجم تکالیف صندوق‌ها برای ارائه خدمات به کارمندان بازنشسته دولت افزایش یافته و متعاقب آن هرساله عرصه مالی بر این نهاد حمایتی تنگ‌تر شده است.

موضوع بازنشستگی کشوری در سال ۱۲۹۸ با تصویب قانون وظایف مطرح شد تا برای بازماندگان و کارکنان دولت مزایای حمایتی پیش‌بینی شود. سه سال بعد، یعنی در سال ۱۳۰۱ نخستین قانون استخدامی کشوری به تصویب رسید که در آن مسئله بازنشستگی کشوری و حمایت‌های مالی از کارکنان دولت نیز عنوان شد. در سال ۱۳۴۵ قانون استخدام کشوری دوم و آنچه امروز هم حاکمیت دارد به تصویب رسید و در فصل هشتم این قانون، به موضوع بازنشستگی کارکنان دولت پرداخته شد. در این زمان قانون استخدام کشوری و حمایت‌های بیمه‌ای و بازنشستگی کارکنان دولت در اداره‌ای در وزارت دارایی کشور

فرزانه طهرانی
روزنامه‌نگار

در طول بیش از سه دهه گذشته، اصلاحیه‌های متعدد بر قانون استخدامی کشوری و تصویب ماده تبصره‌های متعدد از سوی هیئت دولت و مجلس، تکالیف جدیدی برای صندوق بازنشستگی کشوری ایجاد کرد که بر اساس این تکالیف ۴۰۰ هزار میلیارد تومان بار مالی اضافی بر دوش این صندوق گذاشته شد. بازبینی اتفاقاتی که در سه دهه اخیر در بخش قوانین بازنشستگی کشور افتاده است به خوبی نشان می‌دهد شرایط صندوق‌ها تا چه حد به وخامت نزدیک شده، به گونه‌ای که اگر امروز کمک ۳۰ هزار میلیارد تومانی دولت به صندوق‌ها نباشد، پرداخت مستمری بازنشستگان به‌درستی امکان‌پذیر نخواهد بود. در این میان بحث اصلی مسئولان صندوق بازنشستگی کشوری نه تصویب قوانین جدید است، نه اصلاحیه‌های مکرر. نکته مورد اعتراض در واقع در نظر نگرفتن هیچ برنامه جبرانی برای بار مالی اضافی است که امروز بر گردن این صندوق سنگینی می‌کند. برای تصویب این قوانین که بعضاً تصمیماتی سیاسی بوده، نظام محاسبات

سیر تاریخی
تشکیل صندوق
بازنشستگی
کشوری و
قوانینی که
این صندوق
را مکلف به
پرداخت
مستمری کرده
نشان می‌دهد
در عمل پس از
سال ۱۳۵۴،
رفته‌رفته
حجم تکالیف
صندوق برای
ارائه خدمات
به کارمندان
بازنشسته دولت
افزایش یافته
و متعاقب آن
هر ساله عرصه
مالی بر این نهاد
حمایتی تنگ‌تر
شده است.